

THE SETTLEMENT

Títol original: *Al mosta'mera* **Direcció i guió:** Mohamed Rashad **Països:** Egipte, França...
Durada: 94 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Adham Shoukry, Ziad Islam,
Mohamed Abdel Hady, Hajar Omar, Eman Ghoniem **Música:** Tony Overwater **Fotografia:**
Mahmoud Lotfi
Versió original en àrab, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Dos germans, en Hossam i en Maro, s'enfronten a una decisió difícil després de l'accident laboral mortal del seu pare. La fàbrica els ofereix feina al costat de l'home responsable de la mort del seu pare com a compensació. (IMDb)

CRÍTICA

19/02/2025 - BERLINALE 2025: A l'agradable i sensible primer llargmetratge de Mohamed Rashad, joves desfavorits d'Alexandria lluiten per aconseguir un futur millor

Què passa quan ens quedem sense opcions? Lluitaries per un futur millor o et resignaries a contemplar el pas del temps al marge de la vida? Aquestes són les preguntes que enfronta Hossam (**Adham Shoukry**), el protagonista de 23 anys de **The Settlement**, òpera prima del guionista i director **Mohammad Rashad**. Es tracta d'una coproducció entre Egipte, França, Alemanya, Qatar i Aràbia Saudita, que participa a la competició Perspectives de la 75a Berlinale.

En Hossam torna a casa després de la mort del seu pare en un accident a una fàbrica. No s'ha obert cap investigació i la família no rep cap compensació. En comptes d'això, en Hossam hereta el lloc del seu pare, un acord que, a la seva humil comunitat d'Alexandria, es considera viable. A més, ha d'assumir la responsabilitat de la llar, cuidant la seva mare malalta (**Hanadi Abdel Khalek**) i el seu germà de 12 anys, en Maro (**Ziad Islam**). Tanmateix, aquesta tasca no serà senzilla, ja que la seva antiga vida com a traficant de drogues torna a temptar-lo. A això s'afegeix la topada amb un treballador implicat en l'accident que va provocar la mort del seu pare.

The Settlement no és una història de venjança ni una crítica social convencional, a l'estil dels germans Dardenne o Ken Loach. No obstant això, la pel·lícula exposa, amb subtilesa però amb contundència, la influència decisiva de l'estructura de classes a la vida d'en Hossam.

Amb la seva experiència en documentals, Rashad adopta un enfocament observacional similar a **The Settlement**. La representació dels dies repetitius i, la majoria, monòtons a la fàbrica i a casa és una estratègia impactant i ofereix àmplies oportunitats d'entendre veritablement la realitat dels protagonistes. A més, aquesta tècnica ajuda a forjar un vincle emocional amb en Hossam, la presència del qual gairebé etèria desperta gran intriga. Com més callat roman, més desitgem comprendre la seva perspectiva i anhelem que forgi una vida per si mateix.

L'element més destacable a la pel·lícula de Rashad és l'actuació dels protagonistes no professionals, Shoukry i Islam. La relació entre els germans és l'ànima d'aquesta història. Tot i la seva joventut, en Maro és qui ensenya a en Hossam a convertir-se en un adult i li explica què significa actuar amb honor. En contrast, el cap de fàbrica, un home estricte i sever, utilitza en Hossam per aconseguir drogues i no sembla importar-li gaire la seguretat dels seus empleats. Aquestes dues relacions no només marquen el rumb del protagonista, sinó que també són símbols del control que les famílies i la societat exerceixen sobre els individus. En aquest món, les possibilitats d'integrar-se a la societat són limitades. L'opció més segura és resignar-se i simplement mostrar-se humil i submís. Tanmateix, també es poden rebutjar aquestes expectatives socials i viure fora de la ciutat, la llei o qualsevol estructura que, en condicions normals, hauria de proporcionar seguretat en lloc d'esclavitud.

Per a alguns espectadors, el ritme pausat pot resultar frustrant, especialment per la subtrama romàntica d'en Hossam, que està desenvolupada pobrament i no té un desenllaç dramàtic. Amb tot, l'atmosfera autèntica i orgànica de la pel·lícula compensa els seus defectes. **The Settlement** és una d'aquelles pel·lícules modestes que poden passar desapercebudes, però val la pena submergir-se en aquest món, on la felicitat és escassa i l'orgull reflectit als ulls d'un germà petit és el triomf més gran possible.

Ola Salwa – cineuropa.org